

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 21 MAART 2002

inzake

**het voorontwerp van ordonnantie betreffende het gemengd beheer
van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE BETREFFENDE HET GEMENGD BEHEER VAN DE ARBEIDSMARKT IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 21 maart 2002

Aanhangigmaking

Op 31 oktober 2001 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van Werkgelegenheid een verzoek om advies ontvangen inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In aansluiting op de vergaderingen van het Uitgebreid Bureau Economie-Werkgelegenheid van 29 november, 6, 18 en 21 december 2001, 15 en 25 januari, 8 februari en 4 maart 2002, formuleert de Raad zijn advies in twee luiken : het eerste deel omvat de algemene beschouwingen en het tweede deel de artikelsgewijze beschouwingen.

Advies

Algemene beschouwingen

Dit voorontwerp van ordonnantie inzake het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in Brussel treedt in de voetsporen van het voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met de overeenkomst nr. 181 betreffende de privé-tewerkstellingsagentschappen, die de Internationale Arbeidsorganisatie op 19 juni 1997 heeft aangenomen.

- De Economische en Sociale Raad, met uitzondering van het ABVV, gaat ermee akkoord dat het Gewest een tekst inzake het gemengd beheer van de arbeidsmarkt aanneemt, waarmee het zich richt naar de internationale wetgeving en het, teneinde alle werkzoekenden een optimale dienstverlening te garanderen, een dispositief voorziet om een materie te regulariseren waarin reeds talrijke operatoren actief zijn. Het ABVV is van oordeel dat het onderhavig voorontwerp van ordonnantie een ernstig gevaar op een tweedeling van de Brusselse arbeidsmarkt inhoudt : de privé-operatoren zouden zich uitsluitend tot de hooggeschoolde werknemers richten, terwijl de publieke operatoren enkel de zorg voor de laaggeschoolde werknemers op zich zouden nemen.
- De sociale gesprekspartners gaan unaniem akkoord met het belang dat men in het onderhavig voorontwerp van ordonnantie aan het sociaal overleg inzake het beheer van de arbeidsmarkt hecht.

Overeenkomstig de internationale wetgeving (O181, artikel 13) kent het voorontwerp het sociaal overleg een belangrijke plaats toe, maar zet het een bijkomende stap door enerzijds een overlegplatform inzake werkgelegenheid in te voeren en anderzijds systematisch de sociale gesprekspartners te raadplegen voor de erkenning van elke operator op de arbeidsmarkt.

De invoering van het overlegplatform inzake werkgelegenheid getuigt van de wil om een permanente samenwerking tussen de private en publieke operatoren op de arbeidsmarkt te institutionaliseren.

De sociale gesprekspartners willen een bijdrage leveren aan het beheer van de arbeidsmarkt, ter ondersteuning van het tewerkstellingsbeleid dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gevoerd, zoals artikel 11 punt 1 van het voorontwerp van ordonnantie dit voorziet.

Ook het feit dat men de Economische en Sociale Raad over de erkenningen zal raadplegen, garandeert een systematische samenwerking met de sociale gesprekspartners.

- De sociale gesprekspartners stemmen in met het principe van de erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen, de erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure en de sancties die in het voorontwerp van ordonnantie worden voorzien.

Het voorziene dispositief zal het toelaten om kwalitatieve diensten te waarborgen en terzelfder tijd een aantal bakens uit te zetten om de kans op afwijkingen te beperken.

Om de bescherming van de werknemers te waarborgen, vragen de sociale gesprekspartners om een gedragscode met de grenzen en beperkingen van de privé-tewerkstellingsagentschappen integraal in de uitvoeringsbesluiten op te nemen.

De representatieve werkgeversorganisaties herinneren enerzijds aan een deontologische code, en anderzijds aan een gedragscode ter voorkoming van rassendiscriminatie ten overstaan van de uitzendkrachten, die in de sector van toepassing zijn.

- De sociale gesprekspartners zijn verdeeld over het werkterrein van de privé-tewerkstellingsagentschappen, evenals over de bijdrage van de privé-tewerkstellingsagentschappen aan het arbeidsmarktbeleid.

Beschouwingen inzake de activiteiten van de private tewerkstellingsagentschappen

De Raad stelt vast dat het werkterrein van de privé-tewerkstellingsagentschappen zich uitsluitend tot de tewerkstellingsactiviteiten beperkt.

Tevens stelt de Raad vast dat het ontwerp voorziet dat deze agentschappen ertoe worden gehouden om niet in de plaats te interveniëren van de werkgever in diens verhoudingen tot de werknemer.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties sluiten zich volledig aan bij het principe dat de privé-agentschappen bij de beslissingen over aanwervingen en ontslagen in geen geval in de plaats van de werkgever mogen interveniëren (zie de specifieke beschouwingen van dit advies, artikel 4 punt 6). Ze zijn evenwel van mening dat de beperking

van het werkterrein en de exclusiviteitsvereiste de mogelijkheden beperken om aan de behoeften van de markt te voldoen, waardoor de Brusselse agentschappen moeilijker zouden kunnen optreden ten opzichte van de concurrerende agentschappen die buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opereren.

Bijgevolg wensen de representatieve werkgeversorganisaties dat de privé-tewerkstellingsagentschappen ook activiteiten, die met tewerkstelling samenhangen, zoals

- diensten gelieerd aan het beheer van de human resources,
- opleiding van zowel werkzoekenden als van vast personeel van een onderneming die tot hun klanten behoort,
- consultancy (bezoldigingen,...),
- initiatieven op het vlak van het tewerkstellingsbeleid dat de Federale Staat of het Gewest voeren,
- enz,

zouden kunnen uitoefenen, voor zover deze integraal deel uitmaken van de basisactiviteit van het privé-agentschap.

Deze aanverwante activiteiten vereisen ofwel geen bijkomende specifieke erkenning (zoals bijvoorbeeld de opleiding), of maken de facto deel uit van de hoofdactiviteit.

Niettemin gaan de representatieve werkgeversorganisaties akkoord met het feit dat een privé-tewerkstellingsagentschap in geen geval activiteiten zal mogen uitoefenen, die niets te maken hebben met de werkgelegenheid, met het beheer van de human resources of met de initiatieven inzake het tewerkstellingsbeleid dat de Federale Staat of het Gewest voeren.

De representatieve middenstandsorganisaties zijn er van hun kant voorstanders van om het exclusief karakter van de activiteiten te schrappen.

Het exclusief karakter zou zich de facto, en in het bijzonder voor de privé-tewerkstellingsagentschappen die niet tot de uitzendsector behoren, vertalen in een wijziging van de statuten van de betrokken economische operatoren teneinde één of meerdere nieuwe vennootschappen op te richten, die deze activiteiten wel mogen uitoefenen. Dit zou een administratieve overbelasting en aanzienlijke financiële meerkosten met zich meebrengen. Dit houdt een onbetwistbaar economisch nadeel in ten opzichte van de concurrerende operatoren, die in Vlaanderen en Wallonië zijn gevestigd.

Anderzijds zijn de representatieve middenstandsorganisaties van oordeel dat de reglementeringen, die het gemengd beheer van arbeidsmarkt in de drie Gewesten van het land regelen, niet fundamenteel van elkaar zouden mogen verschillen zodat dit niet tot concurrentievervalsing zou kunnen leiden. Tevens stellen ze vast dat in Vlaanderen de exclusiviteitsregel niet is vereist.

De representatieve werknemersorganisaties zijn in principe geen voorstanders van een uitbreiding van de definitie van de activiteiten van de agentschappen, noch van de schrapping van de exclusiviteit.

Het ACV vreest dat de privé-tewerkstellingsagentschappen het verbod op het uitoefenen van aanverwante activiteiten zullen omzeilen door zich in kleinere afzonderlijke entiteiten op te splitsen. Hierdoor zou de arbeidsmarkt nog complexer worden. Het ACV stelt voor dat de ordonnantie zich, net zoals in Vlaanderen, opnieuw op de erkenning van de bemiddelingsactiviteiten zou focussen, zonder over de andere activiteiten uitspraak te doen.

Het ABVV en de ACLVB dringen erop aan om het werkterrein van de privé-tewerkstellingsagentschappen te beperken tot de activiteiten die met tewerkstelling te maken hebben, en dit met behoud van de exclusiviteit. Ze spreken zich bijgevolg uit vóór het behoud van de tekst van het voorontwerp van ordonnantie.

Beschouwingen inzake de Bijdrage aan het tewerkstellingsbeleid

De representatieve werknemersorganisaties wijzen erop dat het noodzakelijk is om regels in te voeren die de organisatie van de samenwerking binnen het overlegplatform beogen en om verplichtingen op te leggen ingeval deze samenwerking tekortkomingen zou vertonen.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties herinneren eraan dat de privé-tewerkstellingsagentschappen reeds duidelijk aan de tewerkstelling van benadeelde werknemers deelnemen. Hiervan getuigen de hieromtrent opgemaakte rapporten en studies en de zichtbare wil om de synergie tussen de private en publieke operatoren verder te ontwikkelen. Het bewijs hiervan zijn de diverse samenwerkingsverbanden tussen de publieke operatoren en de uitzendsector, die in de drie Gewesten reeds meerdere jaren ongedwongen bestaan.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties verzetten zich categorisch tegen het verplichtend principe van de bijdrage aan het tewerkstellingsbeleid en, bij ontstentenis hiervan, van de bijdrage aan het Fonds ter bevordering van de werkgelegenheid, en dit om de volgende redenen :

- ze stellen vast dat het Fonds, dat in het kader van het voorontwerp van ordonnantie werd opgericht, geen rechtstreeks verband houdt met het doel van deze ordonnantie, gezien het Fonds geen verbetering van het gemengd beheer van de arbeidsmarkt beoogt.
- ze betwisten elk verplichtend karakter, dat deze bijdrage zou kunnen aannemen. Deze druist overigens in tegen de geest van de Overeenkomst van de IAO, waarvan de ratificatie ertoe aanzet om de ordonnantie aan te nemen (artikel 13 van de O181 en artikel 16 van de A188).
- de invoering van dergelijke bijdrage, gebaseerd op de aanwezigheid van een exploitatiezetel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zou discriminerend zijn ten opzichte van de privé-tewerkstellingsagentschappen die hun activiteiten in het Gewest zouden willen uitoefenen zonder zich er te vestigen.
- het bestaan van deze bijdrage zou de delokalisatie van de agentschappen naar de periferie in de hand kunnen werken, en dit in het bijzonder bij de kleinere agentschappen.
- bovendien is het delokalisatiegevaar afhankelijk van het soort activiteiten dat het privé-tewerkstellingsagentschap uitoefent. Terwijl een plaatselijke verankering absoluut noodzakelijk lijkt voor sommige activiteiten en doelgroepen, waaronder de benadeelde personen waarop het Fonds zich richt, is deze voor andere van ondergeschikt belang. Zo dreigt het Fonds, door de delokalisatie die het in de hand zal werken, de potentiële tewerkstelling van benadeelde personen te beperken. Voor hen is de nabijheid immers een fundamentele voorwaarde voor hun beroepsinschakeling. Dit zou tot een tegenovergesteld resultaat leiden dan hetgeen men nastreeft.
- bovendien houdt het bijdrageprincipe een verholde belasting in, die indruist tegen de politieke wil van het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan, dat stipuleert dat het Gewest zijn steun zal verlenen aan een belastingwezen, dat de economische bedrijvigheid niet bestraft. Welnu, deze bijdrage zou enkel en alleen ten laste vallen van de operatoren, die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn gevestigd.

- ten slotte wordt het wettelijk karakter van de bijdrage, zoals het voorontwerp van ordonnantie dit organiseert, in twijfel getrokken. De toepassingsmodaliteiten van een bijdrage moeten immers in een ordonnantie en niet in een toepassingsbesluit vervat zijn.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties menen dat men de kosteloosheid van sommige diensten, die de BGDA in ruil voor de bijdrage aanbiedt, kan vervangen door een bezoldiging van de diensten, waarvan de agentschappen gebruik zouden maken.

Bovendien dringen de representatieve middenstandsorganisaties, die zich categorisch tegen elke bijdrage verzetten, aan op het feit dat, in de absurde veronderstelling dat men de bijdrage zou handhaven, men deze zou moduleren in functie van de omvang en het sociaal-economisch gewicht van de operator.

Bijgevolg stellen de representatieve middenstandsorganisaties voor om op zijn minst de eerste exploitatiezetel van de onderneming van de bijdrage vrij te stellen omdat :

- aldus het delokalisatiegevaar zou worden ingeperkt, vooral op het niveau van de economische operatoren die niet tot de uitzendsector behoren en voor wie de gewestelijke verankering minder noodzakelijk is,
- de vrijstelling van de eerste exploitatiezetel de financiële druk op de kleine ondernemingen zal verlichten, en met name op deze die opgericht werden door natuurlijke personen met beperktere financiële middelen,
- er talrijke gewestelijke, gemeentelijke en federale maatregelen bestaan, die specifieke stelsels voor de zelfstandigen en kleine ondernemingen organiseren.

De representatieve werknemersorganisaties zijn voorstanders van de oprichting van het Fonds ter bevordering van de werkgelegenheid en herinneren eraan dat er collectieve akkoorden kunnen worden gesloten met het oog op de bijdrage aan het tewerkstellingsbeleid, dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gevoerd.

De bijdrage zou afhankelijk moeten zijn van het sociaal-economisch gewicht van het privé-tewerkstellingsagentschap.

De vakbondsorganisaties achten het reële gevaar op delokalisatie van de privé-tewerkstellingsagentschappen om aan de bijdrage te ontsnappen beperkt.

Redactionele beschouwingen

De Raad heeft herhaaldelijk gewezen op talrijke onduidelijkheden in de formulering van de Franse tekst van het voorontwerp van ordonnantie. Hij meent dat ook de Nederlandse versie voor verbeteringen vatbaar is.

Specifieke beschouwingen

Artikel 2 – Punt 3

Aangezien men over dit artikel geen consensus heeft bereikt, is er reden om hieromtrent te verwijzen naar de tekst, die zich hierboven in de algemene beschouwingen bevindt.

De representatieve werkgeversorganisaties stellen voor om punt 3 als volgt te wijzigen :
« *Prive-tewerkstellingsagentschap : iedere van de overheidsdiensten onafhankelijke natuurlijke of rechtspersoon die één of meer van de bovengenoemde tewerkstellings-*

activiteiten exclusief uitoefent, niettegenstaande de andersoortige activiteiten die betrekking hebben op het beheer van de human resources of gelieerd zijn aan het tewerkstellingsbeleid dat de Federale Staat of het Gewest voert. »

De representatieve middenstandsorganisaties zouden graag willen dat het exclusief karakter wordt opgeheven en stellen bijgevolg de volgende definitie voor : « *Prive-tewerkstellings-agentschap : iedere van de overheidsdiensten onafhankelijke natuurlijke of rechtspersoon die één of meer van de bovengenoemde tewerkstellingsactiviteiten exclusief uitoefent. »*

Artikel 3 § 1

De Raad wenst dat de privé-tewerkstellingsagentschappen ook de mogelijkheid zouden hebben om verschillende handelingen ten overstaan van éénzelfde persoon tijdens het inschakelingstraject gericht samen te voegen.

Artikel 4

De sociale gesprekspartners zijn van oordeel dat in dit artikel bepaalde voorschriften ter bescherming van de werknemers ontbreken, met name het recht op volledige informatie over de aanwervingsprocedure. Ze vragen om deze uitdrukkelijk te vermelden. Bijkomende voorschriften zullen binnen de uitvoeringsbesluiten in een gedragscode moeten worden opgenomen.

Artikel 4 - Punt 4

De Raad stelt voor om de term « *persoonlijke gegevens* » te vervangen door « *persoonsgegevens* ». Dit is de term die in de desbetreffende wetgeving werd aangenomen.

Artikel 4 - Punt 6

De representatieve werkgeversorganisaties zijn van oordeel dat in het licht van de ontwikkeling van de gespecialiseerde activiteiten op het vlak van de tewerkstelling, de onderhandelingen die de aanwerving voorafgaan en het personeelsbeheer van de werkgever materies zijn die niet de facto van het werkterrein van de privé-tewerkstellingsagentschappen mogen worden uitgesloten.

Bijgevolg dient men het punt als volgt te wijzigen : « *niet in de plaats van de werkgever te interveniëren in de beslissing tot aanwerving van een werkzoekende, noch in diens beslissing tot de ontbinding van de contractuele verhouding met één of meerdere van zijn werknemers* ».

Artikel 4 - Punt 10

De Raad dringt erop aan dat de aard en de vorm van de gegevens, die de privé-tewerkstellingsagentschappen de Minister en de BGDA verstrekken, identiek zouden zijn aan deze die de andere twee Gewesten vragen, en dit ter wille van een harmonisatie en een administratieve vereenvoudiging.

Bovendien willen de sociale gesprekspartners worden geraadpleegd over de lijst van de gevraagde inlichtingen, evenals over de modaliteiten van hun overdracht.

Ten slotte beklemtoont de Raad de doelgerichtheid van de aan de gesprekspartners verstrekte inlichtingen : het Ministerie voor controledoeleinden, de BGDA voor statistische doeleinden.

Artikel 4 - Punten 11 en 12

De sociale gesprekspartners willen eveneens hun mening geven over de inhoud van de documenten met de rechten en plichten van de werkzoekenden, evenals over de algemene informatiegegevens in de briefwisseling, contracten en aankondigingen.

Artikel 6

Artikel 6 - § 1

De Raad is van oordeel dat men vóór de inwerkingtreding van de ordonnantie overgangsbepalingen moet voorzien, zodat de ondernemingen die momenteel de activiteiten uitoefenen die onder de toepassings sfeer van de ordonnantie vallen over voldoende tijd beschikken om hun toestand ten aanzien van de nieuwe wetgeving te kunnen regulariseren.

Men zou ook moeten vermijden dat ondernemingen activiteiten uitoefenen, die krachtens de huidige ordonnantie als bemiddelingsactiviteiten worden gedefinieerd, zonder dat ze voorafgaandelijk werden erkend.

Artikel 6 - § 2 - Punt 1

De representatieve werkgeversorganisaties stellen voor om de tekst als volgt te wijzigen :
« voor de rechtspersonen..., waarvan de statutaire activiteit uitsluitend bestaat uit het presteren van activiteiten inzake tewerkstelling en het beheer van de human resources, evenals activiteiten gelieerd aan de initiatieven op het vlak van het tewerkstellingsbeleid dat de Federale Staat of het Gewest voeren, en voor de natuurlijke personen,... ».

De representatieve middenstandsorganisaties stellen voor om de tekst als volgt te wijzigen :
« voor de rechtspersonen..., waarvan de statutaire activiteit uitsluitend bestaat uit het presteren van tewerkstellingsactiviteiten,... ».

Artikel 6 - § 2 - Punt 2

De sociale gesprekspartners achten het wenselijk om de garanties inzake solvabiliteit en financiële gezondheid te moduleren in functie van het soort activiteiten, dat het privé-tewerkstellingsagentschap uitoefent. De garanties, die moeten worden geboden door agentschappen met financiële verplichtingen ten overstaan van een ter beschikking gesteld personeel, moeten immers strikter zijn dan deze van de agentschappen die andere diensten aanbieden.

De Raad wil ook over deze materie worden geraadpleegd.

Artikel 6 - § 3

De Regering zou enkel na het advies van de Economische en Sociale Raad het statuut van de privé-tewerkstellingsagentschappen in functie van de beroepssectoren, van de categorie van werknemers of van de tewerkstellingsactiviteiten mogen definiëren.

Artikel 6 - § 5

De Raad dringt erop aan dat de agentschappen, die in de andere Gewesten of in een lidstaat van de Europese Unie zijn erkend, van een vergunning zouden kunnen genieten in naleving van dezelfde voorwaarden als de agentschappen, die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan een erkenning zijn onderworpen.

Artikel 7

De Raad stelt voor om de privé-tewerkstellingsagentschappen aan een algemene erkenningsprocedure te onderwerpen, voorzien van specifieke voorwaarden in functie van de uitgeoefende activiteiten.

Bijgevolg zullen de privé-tewerkstellingsagentschappen enkel de activiteiten kunnen uitoefenen, waarvoor ze in het Gewest uitdrukkelijk zullen zijn erkend.

De Raad herinnert eraan dat er niet alleen nood is aan een gewestelijke reglementering, die aan de Brusselse realiteit is aangepast. Men moet ook een harmonisatie tussen de Gewesten nastreven, met name inzake de elementen die voor de erkenningsdossiers worden gevraagd of inzake de gegevens die aan de overheid moeten worden verstrekt. In dit opzicht en ter vermindering van de administratieve lasten van de ondernemingen, moeten de dossiers met de erkenningsaanvragen, die bij een Gewest werden ingediend, voor zover mogelijk voor een ander Gewest kunnen worden hergebruikt.

De representatieve werknemersorganisaties dringen erop aan om in dit artikel uitdrukkelijk te vermelden dat de privé-tewerkstellingsagentschappen, om te worden erkend, moeten voldoen aan de bijdrageverplichtingen ten opzichte van het Waarborgfonds, zoals deze in de collectieve arbeidsovereenkomsten werden gedefinieerd.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties menen dat deze verplichting reeds in artikel 6 punt 5 van het onderhavig voorontwerp van ordonnantie werd vermeld.

Artikel 8

Artikel 8 - § 1

De sociale gesprekspartners stellen voor dat de Economische en Sociale Raad de erkenningsaanvragen in hun globaliteit zou behandelen en in functie van de beoogde soorten activiteiten afzonderlijke adviezen over de erkenningsaanvragen zou formuleren.

Artikel 8 - § 3

De Raad vindt het meer verantwoord om in de Franse tekst de uitdrukking « *durée indéterminée* », dan wel « *durée illimitée* » te gebruiken.

Artikel 8 - § 5

De Raad acht de intrekking van de erkenning opportuun ingeval een agentschap zijn activiteiten gedurende een zekere periode zou staken. De bevoegde Administratie moet een controle op de effectieve bedrijvigheid van de privé-tewerkstellingsagentschappen uitoefenen.

Artikel 8 - § 6

De Raad is van oordeel dat de Administratie moet controleren of de erkenningen, die privé-tewerkstellingsagentschappen in andere Gewesten hebben verkregen, gelijkwaardig zijn aan deze die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden verstrekt.

De Raad meent dat men hem over elke nieuwe aanvraag of aanvraag tot vernieuwing van een vergunning moet raadplegen. De Administratie zal hem de nodige informatie betreffende de gelijkwaardigheid van de erkenningen bezorgen.

De Raad gaat ermee akkoord dat het bewijs van de gelijkwaardigheid van een in het buitenland verkregen erkenning ten opzichte van de gewestelijke wetgeving ten laste valt van de aanvrager.

In verband met de duur van de vergunningen van de agentschappen, die geen exploitatiezetel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben, acht de Raad het raadzaam om de duur van de vergunning aan te passen in functie van het soort activiteiten dat wordt uitgeoefend en om deze niet de facto tot één jaar te beperken. Hij stelt voor dat de agentschappen, die in de andere Gewesten van het land of in een lidstaat van de Europese Unie werden erkend, van een vergunning zouden kunnen genieten waarvan de duur zou zijn aangepast aan deze van de erkenning waarover ze elders zouden beschikken. De buiten de E.U. gevestigde privé-tewerkstellingsagentschappen zouden dan weer over een vergunning van één jaar moeten beschikken, gezien men deze moeilijker aan een controle zal kunnen onderwerpen.

Artikel 10

De sociale gesprekspartners zijn voorstanders van een actieve medewerking aan het tewerkstellingsbeleid, dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gevoerd.

Zoals tevoren reeds vermeld verzetten de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties zich categorisch tegen het bijdrageprincipe.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties wijzen erop dat het beter is om de medewerking aan te moedigen, dan wel om een bijdrage op te leggen en aldus elke vorm van vrijwillige medewerking uit te sluiten.

De representatieve werknemersorganisaties zijn voorstanders van de oprichting van het Fonds ter bevordering van de werkgelegenheid, voor zover de wettelijkheid van de bijdragen wordt aangetoond.

Het Fonds zal het tweedelingsproces op de arbeidsmarkt kunnen afremmen.

Artikel 11

De representatieve middenstandsorganisaties vinden het bedrag van 10.000 € « onbetaalbaar » voor de kleine economische operatoren en, in de absurde veronderstelling dat men de bijdrage zou handhaven, vragen ze om deze in functie van de omvang en het sociaal-economisch gewicht van de operator te moduleren. Bovendien stellen ze voor om de eerste exploitatiezetel van de bijdrage vrij te stellen.

Artikel 12

Artikel 12 - § 1

De Raad meent dat de schorsing van een erkenning van een privé-tewerkstellingsagentschap een sanctie met buitenmaatse gevolgen is, gezien het geschorste agentschap geen activiteiten meer mag uitoefenen. Hij stelt bijgevolg voor om hetzij de erkenning in te trekken en het betrokken privé-tewerkstellingsagentschap ertoe te verplichten om een nieuwe erkenningsaanvraag in te dienen, hetzij een voor onbepaalde duur toegekende erkenning om te zetten in een erkenning van bepaalde duur, opdat het privé-tewerkstellingsagentschap overeenkomstig

een vastgestelde kalender zou kunnen voldoen aan de voorwaarden, die de sanctie hebben gerechtvaardigd.

Artikel 13

De Raad is van oordeel dat men een duidelijk onderscheid moet maken tussen de rol van de Administratie en deze die de Raad zelf werd toebedeeld.

In dit opzicht herinnert hij eraan dat hoewel de Raad met geen controlegezag is bekleed, hij toch over een initiatiefrecht beschikt. Indien de Raad kennis zou nemen van feiten, die een erkenning ter discussie zouden kunnen stellen, dan zou hij deze informatie onmiddellijk aan de Minister overmaken. Deze procedure stemt niet overeen met de commentaar bij dit artikel in de memorie van toelichting, die de sociale gesprekspartners « *de bevoegdheid verleent om klachten te ontvangen, overtredingen vast te stellen en de regionale inspectie aan te zoeken om een onderzoek in te stellen* ».

De Raad is van oordeel dat men een specifiek artikel betreffende de procedure voor de klachtenbehandeling aan het voorontwerp van ordonnantie moet toevoegen en dat men de Administratie hiertoe uitdrukkelijk moet machtigen.

Artikel 15

Zoals hiervoor reeds verduidelijkt, gaat de Raad akkoord met de oprichting van een overlegplatform en wil hij actief meewerken aan het tewerkstellingsbeleid, dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gevoerd.

De Raad wenst dat de representatieve middenstandsorganisaties uitdrukkelijk binnen dit overlegplatform zouden zijn vertegenwoordigd.

Artikel 17

De sociale gesprekspartners gaan ermee akkoord dat de ambtenaren zich vrijelijk op gelijk welk uur van de dag toegang tot een privé-tewerkstellingsagentschap kunnen verschaffen. De ambtenaren zouden evenwel de nachtruimten slechts kunnen betreden nadat ze de toestemming van de rechter bij de politierechtbank hebben verkregen.

Artikel 22

De Raad meent dat het niet opportuun is om de categorieën van werkzoekenden te bepalen, die van het Fonds genieten, maar dat men deze moet definiëren in functie van de evolutie van de Brusselse arbeidsmarkt. De prioriteiten zouden dan binnen het overlegplatform kunnen worden gesteld.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties herinneren eraan dat ze zich tegen het principe van het Fonds kanten.

Bovendien wijzen de representatieve werkgeversorganisaties erop dat dit artikel een bijkomend instrument in het gamma van reeds bestaande instrumenten creëert, waarvan het doel vaag « de bevordering van de tewerkstelling » blijft. Er wordt niet verduidelijkt in welke mate dit instrument de bestaande waaier aanvult of versterkt, noch welke operaties men wil

zien worden gefinancierd : interventiestructuren, gesubsidieerde banen, steun aan werkgevers die benadeelde werknemers aanwerven ?

Artikel 24

De voorschriften betreffende de privé-tewerkstellingsagentschappen, die een erkenning of een vergunning hebben verkregen en waarnaar wordt verwezen, worden in artikel 6 en niet in artikel 24 opgesomd.

De Raad dringt aan op het belang van de overgangsmodaliteiten van de onderhavige ordonnantie, ter wille van de continuïteit van de activiteiten van de ondernemingen, die onder deze toepassingsfeer vallen.

*
* *